

Brooklyn P., 9-aastane, Ameerika Ühendriigist Utah' osariigist

Elmisel aastal laenutasin raamatukogust raamatu tüdrukust, kes hakkas blogi pidama. Ma arvasin, et see on tore raamat, sest peategelane oli minuvanune ja minu ema on blogija. Seega arvasin, et suudan selle raamatuga suhestuda.

Olin lugenud vaid mõned leheküljed, kui tüdruk raamatus Issanda nime väärtalt kasutas. Ma ei tundnud end väga hästi pärast selle osa lugemist. Kuid jätkasin lugemist, lootes, et see oli vaid ühekordne apsakas. Lugesin veel mõne lehekülje ja ta ütles seda jälle.

Ma läksin ja rääkisin loetust emale. Ma ei teadnud, kas peaksin lugemist jätkama või mitte. Ema ütles, et see on minu valik. Kuid ta nõustus, et poleks hea, kui ma

lugemist jätkan, kui see tüdruk ütleb asju, mille kohta me teadsime, et need ei ole õiged. Minu ema ütles, et eriti halb on see, et ta Issanda nime asjata suhu võttis.

Ma mõtlesin, et vaatan, kas seda veel juhtub, ja lehitsesin raamatut. Leidsin, et selle tüdruku jaoks oli Issanda nime väärkasutamine tavapärase. Otsustasin raamatu raamatukogusse tagasi viia ilma seda rohkem lugemata.

Tundsin kurvastust, et raamatu autor Issanda nime väärkasutas. Kuid pärast raamatu tagastamist tundsin, et olin teinud õige otsuse. Teadsin, et järgin „Minu evangeliumistandardeid” oma raamatust „Usk Jumalasse”, mis õpetab: „Ma loen ja vaatan asju, mis on Taevasele Isale meelepärased.” Ma tean, et peame kasutama Taevase Isa ja Jeesuse Kristuse nimesid aupaklikkusega. ●

Kas peaksin edasi lugema?!

